

Bijeenkomst:	Overlegvergadering GMR
Oudergeleding:	Aanwezig: Manish Dixit, Esther Verheijen, Thomas Klompmaker, Marjonne Maan, Fariz Rahman, Fatiha el Ghabzouri, Klazine de Bas-Verdonschot Afwezig: Tina van Wouw
Personeelsgeleding:	Aanwezig: Zohra Moudian, Arnold Zadelberg, Jikke Slijkhuis, Yvonne Knoester, Willem van Gemmert, Cathy Goose Afwezig: Imke Bouts, Frank Koole
Bevoegd gezag:	Wiely Hendricks, voorzitter College van Bestuur René Peeters, lid College van Bestuur a.i.
Notulen:	Marianne Gommans
Voorzitter:	Esther Verheijen
Datum:	2 februari 2022
Verslag vastgesteld:	7 april 2022

1. Opening

De voorzitter opent de overlegvergadering in teams en heet iedereen van harte welkom.

2. Notulen en actiepunten GMR Overlegvergadering d.d. 14 december 2021

De notulen worden vastgesteld. De deelnemers aan de vergadering zien geen aanleiding om de actiepunten te bespreken.

3. Postboek

Er zijn geen vragen bij het postboek.

4. Zorg rondom scholen

Voor de leden van de GMR roept de bredere context van de zorg in en rondom scholen veel vragen op, zegt de voorzitter. Daarom heeft de GMR in zijn brief van 12 januari 2022 gevraagd om meer duidelijkheid, met als gevolg dat deze vergadering gewijd wordt aan dit onderwerp. Zij geeft het woord aan Wiely Hendricks.

Deze begint met erop te wijzen dat het een breed onderwerp is. Het gaat niet alleen om de zorg die de school zelf levert, maar ook om zorg die van buiten in de school gebracht wordt. Hij zegt toe dat er een tekstuele verduidelijking volgt, met daarin een schema dat overzicht geeft over wat er hoe en met wie georganiseerd is. **(Actie: CvB)** Daarna verzoekt hij het lid van het College van Bestuur a.i., René Peeters, om het onderwerp nader toe te lichten, aangezien het onder zijn portefeuille valt.

René Peeters trapt af met de opmerking dat hij graag met de GMR de dialoog aangaat over dit onderwerp. Hij wijst allereerst op de verschillende basiscategorieën die er zijn op school- en bestuursniveau:

1. Basiskwaliteit: Dat wat iedere school moet leveren. Daar kijkt de Inspectie naar. Het bestuur moet goed in beeld hebben hoe het met de kinderen gaat. Dat gebeurt bijv. via toetsen en het leerlingvolgsysteem.
2. Bij De Haagse Scholen wordt gewerkt via de methodiek 'handelingsgericht denken'. Ook hierop wordt gemonitord.
3. Interne Begeleiding: Bij iets ingewikkelde problematiek komt de IB-er in beeld, die op school ondersteuning biedt.
4. Preventieve zorg en licht curatieve interventies: Ook dat moet iedere school kunnen leveren, waarbij het onderwijssysteem bepalend is voor de wijze waarop in deze zorg voorzien wordt.
5. Het SchoolOndersteuningsPlan (SOP): Dat is verschillend per school. Elke school heeft zijn eigen specialiteit, zoals dyslexie, hoogbegaafdheid, etc.
6. Protocollen: Tot slot zijn er ook protocollen, die in dit kader van belang zijn, zoals het pestprotocol en regelingen omtrent veiligheid.

De volgende trede is het samenwerkingsverband. Alle scholen moeten hun SOP inleveren bij het samenwerkingsverband. De bedoeling is dat al deze plannen samen zorgen voor een dekkend netwerk van extra ondersteuning. Dat dekkende netwerk werd bij de vorige ronde niet helemaal gerealiseerd, geeft Peeters aan. Voor de nieuwe ronde, die nu loopt, wordt dit nog geanalyseerd. Het samenwerkingsverband wordt gevormd door alle besturen in een regio. In het Dagelijks Bestuur van het belangrijkste samenwerkingsverband voor De Haagse Scholen, SPPOH, dat uit vijf personen bestaat, heeft Cobi van Beek zitting. De voorzitter is Ewald van Vliet van het Lucas Onderwijs.

Mocht een kind problematiek hebben die buiten de expertise valt van wat de school kan leveren, dan wordt er een Persoonlijk Ondersteuningsprofiel (POP) opgesteld, zodat er een extra arrangement geleverd kan worden. Daarover vindt Multidisciplinair Overleg (MDO) plaats, waarbij vaak ook schoolmaatschappelijk werk (SMW) en een orthopedagoog betrokken zijn. Extra hulp aan een kind wordt bij voorkeur op school gegeven, maar als dat niet kan dan volgt een traject voor een Toelaatbaarheidsverklaring voor een SO- of SBO-school. Daarbij is ook vaak een jeugdarts betrokken.

De schoolbesturen in Den Haag constateren dat er daar wel wat aan de hand is. De doorverwijzing is in verhouding tot de rest van het land hoog. Bovendien is het met problematiek van o.a. taalachterstand, veel culturen, gebroken gezinnen, altijd al lastig en is daar het lerarentekort en corona nog eens bijgekomen. Dit alles speelt met name in bepaalde delen van de grote steden. En juist in die delen heeft De Haagse Scholen veel scholen, want bij ons is ieder kind welkom. De Haagse Scholen kent veel gewichtenleerlingen.

Om het rijtje compleet te maken wijst René Peeters erop dat er ook nog samenwerking bestaat met de gemeente, want die gaat over jeugdhulp, jeugdwelzijn en Jeugdgezondheidszorg (JGZ). Het streven is er om deze drie domeinen te verbinden met schoolmaatschappelijk werk en de school. Op 1 april komen er onderwijsjeugdarrangementen gefinancierd door de gemeente en ondersteund door de samenwerkingsverbanden. Daarmee zal er niet langer per kind gekeken worden, maar komen er meer collectieve regelingen voor de scholen, waardoor bijv. ambulante begeleiders en jeugdcoaches beter ingezet kunnen worden. Er wordt ook nog samengewerkt met wijkteams van het Centrum Jeugd en Gezin. Daarbij is het belangrijk dat de kennis van wijkteams gedeeld wordt met die van de school. SMW-ers vormen hierin de schakel.

Zijn conclusie is dat het diffuus is en niet altijd allemaal goed loopt.

Vervolgens gaat René Peeters in op kwaliteitsbewaking binnen De Haagse Scholen. De drie bovenschoolse directeuren praten elke zes weken het College van Bestuur bij over wat er aan de hand is op de scholen bij de zogenaamde vlootshouw. Ook noemt hij het instrument van de interne audits, dat twee kanten op werkt, omdat ook de auditoren in de keukens van andere scholen kunnen kijken. Elk jaar doet bovendien de bovenschoolse directeur een dieper onderzoek per school.

Noemenswaardig is verder, volgens Peeters, de samenwerking met andere partners in de Vroeg- en Voorschoolse Educatie, waarbij er o.a. aandacht is voor jonge kinderen met een taalachterstand. In dat kader wijst hij ook op een peuterplusgroep, waarbij een gedragspecialist de leerkrachten/groepsleiders bijstaat. Dan is er o.a. nog een IB-netwerk, zijn er groepen voor hoogbegaafden, groepen voor nieuwkomers in samenwerking met de gemeente (waarbij er ook aandacht is voor gedragsproblematiek), bieden enkele scholen logopedie aan en is er de Loodsboot, een expertisecentrum gekoppeld aan drie SBO-scholen en levert De Piramide ook iets vergelijkbaars.

Het streven is om zoveel mogelijk thuisnabij-onderwijs te verzorgen voor al onze leerlingen, sluit René Peeters zijn uiteenzetting af.

Een lid van de PGMR merkt op dat het er op papier indrukwekkend uitziet, maar hoort graag hoe het in de praktijk werkt. René Peeters geeft aan dat er veel lesuitval is en een groot lerarentekort en dat het ook moeilijk is om goede directeuren te vinden. Hij wees er al op dat er veel verwijzingen zijn naar het SO en SBO. De vele nieuwkomers en de gemeentelijke regie daarop is ook ingewikkeld. De laatste maanden heeft hij zich vooral druk gemaakt over de samenwerking en het voorschoolse traject. Te veel aandacht gaat in zijn ogen naar curatie in plaats van preventie.

Uit eigen ervaring geeft een lid van de OGMR aan dat het proces een puinhoop is: een MDO met veertien personen en negen observatoren in de klas. Door de hoge inzet op observatie blijft er te weinig tijd over voor de aanpak. Veel scholen kiezen voor een SOP gericht op gedrag. Daardoor is er geen dekkend netwerk. Het SO en SBO lopen vol en er zijn klassen waar de helft van de leerlingen speciale aandacht nodig heeft. Het is belangrijk om een stap naar achter te doen en te bekijken hoe kinderen de aandacht en zorg krijgen die ze nodig hebben, zonder dat er 101 instanties betrokken moeten worden. Weliswaar bestaat er de mogelijkheid om in zo'n geval een 'regisseur' aan te vragen bij de gemeente, maar naar zijn idee zou het beter zijn wanneer de specialisten in dienst zijn van het schoolbestuur, dan is er geen regisseur nodig.

Een lid van de PGMR beaamt dat het vaak chaotisch is en daardoor niet werkzaam is. Er moet gekeken worden hoe het in de praktijk beter kan. In haar klas met 24 kinderen zijn er zes met een POP. Bovendien rammelt de externe begeleiding op onderdelen, zo verloopt bijv. de communicatie met De Loodsboot moeizaam. Een ander lid van de PGMR vindt het belangrijk dat ook naar de rol van de IB-ers gekeken wordt. Zij krijgen steeds minder tijd om de kinderen te helpen. Een lid van de PGMR zegt dat zij een kind wil helpen, vervolgens doet iedereen echt zijn best, maar toch werkt het niet. Dat is uitermate frustrerend.

Nadat hij René Peeters heeft bedankt voor zijn toelichting geeft een OGMR-lid aan dat hij zichzelf ook als ervaringsdeskundige ziet. Na drie jaar lukte het eindelijk om zijn kind op een DHS-school geplaatst te krijgen. Moeilijk inpasbare kinderen zijn moeilijk plaatsbaar en wanneer ze eenmaal in een groep zitten blijken onderwijs en zorg moeilijk te realiseren zijn. Zijn ervaring is dat De Loodsboot goed werk verricht in het trainen van de leerkrachten om zorg te bieden. De zorg is complex. Veel kinderen wachten op een totaalpakket. De lange wachtlijsten in de JGZ helpen ook niet. Scholen en zorginstellingen moeten goed samenwerken en het kind echt centraal stellen. Andere manieren van organiseren en financieren kunnen daarbij helpen. Een lumpsum kan mogelijk een eerste stap zijn.

Een lid van de OGMR weet uit eigen werkervaring in de JGZ dat onduidelijk is wie de regie heeft. Een multidisciplinair overleg (MDO) moet zorgen voor de schakeling tussen jeugdhulp en school. Er zijn veel kleine koninkrijkjes en er wordt te veel vanuit het oogpunt van beleid en te weinig vanuit het kind gedacht.

René Peeters gaat vervolgens in op de door de GMR ingebrachte punten. Het gebrek aan regie hoort hij vaker. Een MDO van 14 personen is onbestaanbaar. Eigenlijk zouden er maximaal vier specialisten bij betrokken moeten zijn en de ouders. De organisatie rondom kinderen die, om wat voor reden dan ook, extra aandacht nodig hebben is ingewikkeld. De Jeugdzorg ligt bij de gemeente, er zijn samenwerkingsverbanden, zorgverzekeringen, Centra voor Jeugd en Gezin, schoolbesturen, etc. Ofwel: het is te ingewikkeld en daardoor slecht georganiseerd. Hierover heeft hij al het gesprek gestart in het bestuur van het samenwerkingsverband.

Ook Wiely Hendricks laat weten het signaal van onvrede over de aanpak gehoord te hebben. Een van de problemen lijkt inderdaad dat er heel veel partijen bij betrokken zijn met allemaal hun eigen belangen en financieringsbronnen. Hetzelfde geldt ook bijv. bij onderwijshuisvesting. Daardoor is het te ingewikkeld geworden en dat vraagt om nadere verdieping. Het perspectief van ouders en docenten is daarbij belangrijk. En ook de inbreng van een GMR-lid dat werkzaam is in de JGZ biedt een betere inzicht. Een schoolbestuur is enigszins beperkt in

de mogelijkheden, door de ingewikkelde opzet, maar niet helemaal onmachtig. Het is belangrijk om de signalen beter op te halen. De gevoelens van onmacht zitten diep en zijn heftig. Dat kan niet de bedoeling zijn. Hij stelt voor verder en dieper over het onderwerp door te praten met inbreng van ouders en personeel. De verrijkte probleemstelling gaat dan niet langer over individuele signalen, maar over het systeem. Het is nu nog te oppervlakkig om het bij verschillende podia in te brengen. Uit het voorbeeld wat hij in een eerdere vergadering gaf over De Tweemaster, vervolgt Hendricks, blijkt dat er ook nog sprake is van uitvoeringsproblematiek door te weinig mankracht en veel wisselingen in de bezetting. Hij vraagt de GMR te komen met een verdiepende probleemstelling.

Vervolgens wijst René Peeters op de aanpak 'Met andere ogen' waarbij hij nauw betrokken is. Daarin staan in totaal zeven adviezen, waarvan er een gaat over het goed betrekken van ouders en kinderen. Er kunnen veel kleine stappen gezet worden. Het formuleren van een aantal 'persona's' en casussen kan helpen. Het belangrijkste woord is regie, aangezien er heel veel verschillende partijen betrokken zijn. Wie pakt de regie? Een voorbeeld op een ander vlak wat illustratief is, is dat zowel de gemeente als de scholen/besturen NPO-gelden ontvangen hebben. De gemeente heeft scholen uitgezocht om mee samen te werken, zonder daarbij gebruik te maken van de kennis die er bij de besturen is. Het is goed bedoeld, maar daarmee nog niet goed.

Het is een landelijk probleem, geeft René Peeters aan. Hem lijkt het nodig dat gemeenten het initiatief nemen om de verschillende domeinen te verbinden en hij houdt een pleidooi voor een andere constructie waarbij het onderwijs en de zorg voor kinderen van 0-18 jaar meer gekoppeld worden. In sommige landen hebben ze hiermee al ervaring opgedaan. Dit vereist wel dat er ook sprake is van collectieve financiering. Belangrijk is ook dat verschillende disciplines langdurig samenwerken in een team, dus naast leerkrachten ook schoolmaatschappelijk werkers en orthopedagogen. Dat alleen dat al voor betere resultaten kan zorgen, blijkt bijv. uit de schoonmaakservice, die beter is wanneer een schoonmaker voor één school of bedrijf werkt, dan wanneer de schoonmaker steeds op verschillende plekken werkt.

Een lid van de OGMR spreekt zijn dank uit voor de uitnodiging voor een verdiepend gesprek, waaraan hij graag wil deelnemen. Hij dankt René Peeters voor zijn vakkennis. Verder vraagt hij zich af of het een idee is om met het oog op de gemeenteraadsverkiezingen te pleiten voor één wethouder voor onderwijs en jeugdzorg? Wiely Hendricks reageert hierop door erop te wijzen dat de gemeentelijke diensten versnipperd zijn en dat het ook om politieke keuzes gaat. Een wethouder Jeugd zou niettemin een mooie oplossing zijn en hij wil dit bij de andere besturen aankaarten. Het kan helpen om alles in een hand te hebben. Op de vraag van een lid van de GMR wat een wethouder voor Onderwijs doet, aangezien de uitvoering van het onderwijs bij de besturen ligt, antwoordt Hendricks dat de wethouder drie kerntaken heeft, namelijk huisvesting, handhaving leerplicht en het onderwijsachterstandenbeleid. In totaal gaat het over een portefeuille van 200 miljoen euro. Dat maakt het voor de hand liggend om er een wethouder voor aan te stellen. René Peeters ziet vanuit zijn eigen ervaring als wethouder zeker mogelijkheden. Je kunt de samenwerking zoeken en sturen, ook op het gebied van huisvesting.

Wiely Hendricks herhaalt zijn uitnodiging aan de GMR om het gesprek te vervolgen, waarbij dan ook medewerkers van het Bestuurskantoor kunnen aansluiten. Het is belangrijk om praktijkervaringen (casuïstiek) op te tekenen. De vervolgstap kan dan zijn om dit met andere besturen te bespreken. De voorzitter zegt toe dat de GMR ermee aan de slag gaat. **(actie: GMR)**

5. Rondvraag en mededelingen

Covid-19 en lerarentekort: Het College van Bestuur en de voorzitter GMR spreken complimenten uit voor alle medewerkers en directeuren, die het onderwijs draaiende blijven houden in deze tijden. Een GMR-lid dankt het CvB voor de complimenten en verzoekt hen deze ook uit te spreken naar alle medewerkers. Het CvB pakt dit signaal op.

SBO voor peuters?: Op een vraag van een lid van de PGMR geeft het lid van het College van Bestuur aan dat het er hierbij om gaat dat de expertise van het speciaal onderwijs in de peuteropvang ingezet wordt.

6. Sluiting

De voorzitter dankt alle aanwezigen voor hun bijdrage en sluit de vergadering om 20.50 uur.